

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. április 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t

A sikkasztás vétsége miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. november 16. napján kihirdetett Kb.IV.266/2007/21. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. november 16. napján kihirdetett KB.IV.266/2007/21. számú ítéletében a vádlottat sikkasztás vétsége miatt önálló büntetésként lefokozásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek kiadásáról.

A katonai ügyész az első fokú ítélet kihirdetését követően 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette. A vádlott irány nélkül fellebbezett, védője elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan pedig védence felmentése érdekében jelentette be fellebbezését. Csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, mely szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, amely másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, ezért annak hatályon kívül helyezése indokolt. Amennyiben a másodfokú bíróság bizonyítás felvételével a megalapozatlansági okot kiküszöbölhetőnek tartaná, úgy fenntartotta másodfellebbezését is, amely védence felmentésére irányult. Kifogásolta, hogy az elkövetési értéket az elsőfokú bíróság pontosan nem állapította meg. A vádban írtakhoz képest álláspontja szerint ez az érték nem 46.482 Ft, hanem 31.817 Ft. Kifejtette, hogy védence meg sem volt bízva az irodaszerek kezelésével, ezért terhére a sikkasztás nem állapítható meg. Érvelése szerint nem került megcáfолásra a vádlott azon védekezése, hogy az általa barátnőjének feladott irodaszereket alakulatához be akarta vinni, mivel az erre irányuló bizonyítási indítványt, amely tanú1 kihallgatására irányult, az elsőfokú bíróság elutasította. Védence a tulajdonost megillető rendelkezési jogot szándékosan, jogellenesen, a sértett hátrányára, a sértett érdekét sértő módon nem gyakorolta. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a büntetőeljárás elhúzódását, a kár megtérülését. Álláspontja szerint a lefokozás védence számára olyan joghátrány,

amely nem szolgálná a büntetési célokat, mivel az aránytalanul súlyos vele szemben.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.121/2009. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy szükségesnek tartotta az ítéleti tényállás pontosítását az elkövetési értékre vonatkozóan. Álláspontja szerint a védelmi fellebbezés, amely a bizonyítékok újra értékelésére irányult a másodfokú eljárásban nem foghat helyt. Egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezménnyel is, mivel a vádlott magatartásával katonai rendfokozat viselésére méltatlanná vált.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédét fellebbezésének írásbeli indokolásával egyezően terjesztette elő, fenntartotta az ott tett indítványait, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve védece felmentésére irányult. Kiemelte, hogy védece tekintetében eltulajdonítási szándékot nem lehet kimutatni.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője perbeszédében az átiratában foglaltakat továbbra is fenntartotta. A védői perbeszédre reagálva kifejtette, hogy amennyiben a vádlott nem volt megbízva az irodaszerek kezelésével, a lopás bűncselekményét akkor is elkövette volna, azonban az eljárás adatai szerint a vádlott de facto az irodaszerek kezelésével volt megbízva, ezért terhére helyesen róta az elsőfokú bíróság a sikkasztás vétségének elkövetését. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntetőeljárás szabályait betartotta. Tárgyalása során a releváns bizonyítékokat számba vette, foglalkozott a vádlott érdemi védekezésével és azt összevetette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal. Logikus indokát adta, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el, és miért látta megállapíthatónak büntetőjogi felelősségét.

A másodfokú bíróság azonban maga is észlelte a védő és a másodfokú ügyészség indítványával egyezően, hogy az elsőfokú katonai tanács - bár az erre vonatkozó adatok rendelkezésre álltak - mégsem állapította meg pontosan az elkövetési értéket. Egyetértett a Katonai Fellebbviteli Ügyészség indítványával, hogy az elkövetési érték a rendelkezésre álló iratok alapján - a feljelentésben szereplő honvédségi értéknylatkozat szerint - megállapítható. Ezért a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a tényállást azzal helyesbíti, hogy „A vádlott által eltulajdonított irodaszerek értéke 43.532 Ft.” Ezen kívül az ügyészi indítvánnyal egyezően az ítélet tényállásának személyi körülményekre vonatkozó részét még azzal egészíti ki, hogy „A vádlottat a Budapesti Katonai Ügyészség 2000. augusztus 15. napján kelt B.VII.80/2000. számú határozatával sikkasztás vétsége miatt megrovásban részesítette.”

Ezzel a helyesbítéssel és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvány nem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság nem észlelte az ítélet iratellenességét, illetve az ítélet megalapozatlanságát az előzőekben írtak szerint kiküszöbölhetőnek találta. A Be. 351.§ (2) bekezdésében írt egyéb megalapozatlansági okok sem állnak fenn, a másodfokú bíróság is egyetértett azzal, hogy nem volt szükséges a védő által indítványozott tanú¹ kihallgatása. A tényállást e bizonyítás nélkül is helyesen derítette fel az elsőfokú katonai tanács, a vádlott eltulajdonítási szándékára is a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján helyesen következtetett. Ezért a bíróság a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát - mint alaptalant - a másodfokú eljárásban is elutasította.

A vádlott felmentésére irányuló indítványt sem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 317.§ (1) és (2) bekezdésébe ütköző sikkasztás vétségének.

A vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy külszolgálatra során mint raktárosra az irodaszerek is rá voltak bízva. (21.nsz. alatti tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) Ezért nem megalapozott a védő arra való hivatkozása, hogy a vádlott nem volt megbízva ezeknek a tárgyaknak a kezelésével. Az irányadó gyakorlat szerint a sikkasztás bűncselekménye időleges rábízás esetén is elkövethető, nem szükséges az, hogy az formálisan, esetleg munkaköri leírás formájában történjen, elegendő - miként arra a fellebbviteli ügyészség képviselője is hivatkozott -, hogy a rábízás de facto megtörténjen.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen következtetett a vádlott eltulajdonítási szándékára is. A terhel az általa eltulajdonított irodaszereket barátnője címére küldte, a csomag tartalmát nem a valóságnak megfelelően jelölte meg. E tényekből a logika szabályaival ellentétesen következne, hogy szándéka arra irányult, hogy az irodaszereket a későbbiekben alakulatához visszajuttatja. Ebben az esetben ugyanis módjában állt volna a csomagot alakulatának címezni és annak tartalmát a valóságnak megfelelően megjelölni. Az irányadó tényállásból azonban mindez nem következik, hanem éppen a vádlott eltulajdonításra irányuló szándéka. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlottal szemben korábban már hasonló bűncselekmény miatt folyt eljárás, amikor őt a Budapesti Katonai Ügyészség sikkasztás miatt megrovásban részesítette.

Az előzőeket is figyelembe véve a vádlott megvalósította a Btk. 317.-§ (1), (2) bekezdésében írt sikkasztás vétségének tényállását, mivel a rábízott 43.532 Ft értékű irodaszereket eltulajdonította.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azonban további enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, valamint a kár megtérülését. A vádlott terhére rótt cselekmény jellegére figyelemmel, az elsőfokú bíróság helyes jogkövetkezményt alkalmazott akkor, amikor a vádlottat önálló büntetésül lefokozta. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az alakulata sérelmére vagyon elleni bűncselekményt megvalósító terhelt a rendfokozat viselésére méltatlan, a cselekmény tárgyi súlya pedig nem indokolt súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását.

Ezért a Főváros Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. április 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2010. április 23.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző